

ІЛЬКУ́Н Григорі́й Миха́йлович (06. 07. 1922, с.

Сутиски, нині смт Тиврів. р-ну Вінн. обл. — 09. 01. 1992, Київ) — фізіолог рослин. Доктор біологічних наук (1968). Премія ім. М. Холодного АН УРСР (1980). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Київ. лісогосп. інститут (1950). Працював в Укр. НДІ ліс. господарства і агролісомеліорації (Харків); від 1957 — у Центр. респ. ботан. саду АН УРСР: вчений секр. (1959–61), завідувач відділу екології та стійкості рослин (1973–84); наук. консультант Інституту ботаніки АНУ (1984–92; обидва — Київ). Вивчав механізм дії токсич. речовин на рослини; запропонував методи визначення їхньої газопоглинал. та пилоосаджувал. здатності, вирощування зелених насаджень, здатних ефективно очищати повітря.

Основні праці

Енергетичний баланс рослин. 1967; Газоустойчивость растений. 1971; Загрязнители атмосферы и растения. 1978 (усі – Київ).

Н. В. Чувікіна

Бібліографічний опис:

Ількун Григорій Михайлович / Н. В. Чувікіна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13172>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).